

Byla C-60/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. vasario 1 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. sausio 27 d.

Pareiškėjas:

UZ

Atsakovė:

Vokietijos Federacinė Respublika

Pagrindinės bylos dalykas

Duomenų apsaugos teisė – Reglamentas 2016/679 (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) – 5 straipsnio 2 dalis – Atskaitomybės principas – 17 straipsnio 1 dalies d punktas ir 18 straipsnio 1 dalies b punktas – Tvarkymo teisėtumas – Teisė reikalauti ištrinti duomenis arba apriboti jų tvarkymą – Tvarkomų duomenų panaudojimas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tai, kad duomenų valdytojas neįvykdė atskaitomybės pareigos pagal 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB

(Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, toliau – BDAR) 5 straipsnį arba ją nevisiškai įvykdė, pavyzdžiui, dėl to, kad nėra BDAR 30 straipsnyje numatytų duomenų tvarkymo veiklos įrašų arba jie yra neišsamūs arba nėra susitarimo dėl bendros procedūros pagal BDAR 26 straipsnį, reiškia, kad duomenys tvarkomi neteisėtai, kaip tai suprantama pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies d punktą ir 18 straipsnio 1 dalies b punktą, ir todėl duomenų subjektas turi teisę reikalauti ištrinti duomenis arba apriboti jų tvarkymą?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar turima teisė reikalauti ištrinti duomenis arba apriboti jų tvarkymą reiškia, kad teismo procese į tvarkomus duomenis negalima atsižvelgti? Ar į juos bet kuriuo atveju negalima atsižvelgti tuomet, kai duomenų subjektas prieštarauja jų naudojimui teismo procese?
3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar duomenų valdytojo padarytas BDAR 5, 30 arba 26 straipsnio pažeidimas lemia tai, kad nacionalinis teismas, sprenddamas tvarkomų duomenų panaudojimo teismo procese klausimą, turi teisę atsižvelgti į duomenis tik tuo atveju, jeigu duomenų subjektas aiškiai sutinka su jų panaudojimu?

Nurodomi Sąjungos teisės aktai

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 127, 2018, p. 2 ir OL L 74, 2021, p. 35), 82 konstatuojamoji dalis, 5, 9, 17, 18, 26, 30 ir 94 straipsniai

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60), 52 konstatuojamoji dalis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, 7 ir 8 straipsniai

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Bundesdatenschutzgesetz (Federalinis duomenų apsaugos įstatymas, toliau – BDSG) (*BGBI.* I, p. 2097), 43 straipsnio 3 dalis

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Pareiškėjas nesutinka su neigiamu *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* (Federalinė migracijos ir pabėgėlių reikalų tarnyba) sprendimu ir prašo suteikti jam pabėgėlio statusą pagal *Asylgesetz* (Prieglobsčio įstatymas, toliau – *AsylG*)

3 straipsnį. Atsakovės sprendimas buvo priimtas remiantis elektronine federalinės tarnybos registro MARIS byla, kuri teismui per elektroninę teismų ir administracinių institucijų pašto dėžutę (toliau – EGVP) pateikiama ir vykdoma bendrą procedūrą pagal 26 straipsnį. Dėl visos bylos pateikimo daroma nuoroda į Teisingumo Teismui jau pateiktus klausimus (byla C-564/21).

- 2 Kyla abejonių, ar atsakovės turima vadinamoji elektroninė MARIS byla apskritai gali būti laikoma Reglamento 2016/679 (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, toliau – BDAR) 30 straipsnyje numatytais duomenų tvarkymo veiklos įrašais arba ar ji gali būti laikoma išsamiais įrašais. Be to, nėra nei susitarimo, nei įstatymo nuostatų, kaip tai suprantama pagal BDAR 26 straipsnį, reglamentuojančių bendrą elektroninio bylos pateikimo procedūrą ir atsakomybių nustatymą joje. Šių dokumentų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pareikalavo vykstant bylos nagrinėjimui. Tačiau atsakovė atsisakė juos pateikti, be kita ko, teigdama, kad dėl EGVP susitarimo pagal BDAR 26 straipsnį nėra.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 3 Kyla klausimas, kaip teismas bent jau tuo atveju, kai pareiškėjo asmens duomenis atsakovė tvarkė (formaliai) neteisėtai, turi elgtis su šiais duomenimis, nes pagal Direktyvą 2013/32 prieglobsčio procedūros metu pagal nacionalinę teisę yra taikomas BDAR. Tai neregamentuojama nei *Asylgesetz*, nei *Verwaltungsgerichtsordnung* (Administracinių bylų teisenos kodeksas).
- 4 Pagal Direktyvos 2013/32 52 konstatuojamąją dalį asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą valstybėse narėse vykstančių prieglobsčio procedūrų metu vykdomas laikantis 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo. BDAR 94 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Direktyva 95/46 panaikinama nuo 2018 m. gegužės 25 d. Tačiau pagal BDAR 94 straipsnio 2 dalį nuorodos į panaikintą Direktyvą 95/46 laikomos nuorodomis į šį reglamentą. Tai reiškia, kad tarptautinės apsaugos suteikimo procedūroms BDAR taikomas visas.
- 5 Dar Direktyvoje 95/46 buvo numatytas automatinio tvarkymo dokumentavimas – vadinamasis pranešimas pagal šios direktyvos 18 straipsnį. Pranešimo turinys pagal Direktyvos 95/46 19 straipsnį iš esmės atitiko šiuo metu galiojantį BDAR 30 straipsnį; naujoji norma taikoma visoms tvarkymo formoms, taigi, ir susistemintiems rinkiniams.
- 6 Galiojant Direktyvai 95/46, atsakovė, kiek tai susiję su elektroninėmis MARIS bylomis, tvarkė tik labai paprastus duomenų tvarkymo įrašus pranešimo pagal Direktyvą 95/46 (ankstesnės redakcijos BDSG 4e straipsnis) tikslais. Tuometiniams duomenų tvarkymo įrašams (pranešimui) nebuvo nustatyta specialių taisyklių, kaip elgtis su specialiujų kategorijų asmens duomenimis pagal BDAR 9 straipsnį (Direktyvos 95/46 8 straipsnis). Specialių taisyklių, kaip elgtis

su BDAR 9 ir 10 straipsniuose apibrėžtais duomenimis, ko gero, nėra iki šiol. Sveikatos duomenys ir religijos duomenys, kaip ir duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius, į elektroninę MARIS bylą įtraukiami kaip vadinamieji „įprasti dokumentai“. Nematyti, kad būtų taikoma ypatinga apsauga duomenų saugumo požiūriu, išskyrus nebent tai, kad iškvietos protokoluojamos. Tačiau su prieglobsčio prašytojo byla galima susipažinti iš bet kurio atsakovės padalinio Vokietijoje ir iš centrinės būstinės.

- 7 Kaip tik dėl bylų vedimo ir bylų pateikimo teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi didelių abejonių, ar atsakovė laikosi BDAR 5 straipsnio 1 dalies, siejamos su BDAR 26 ir 30 straipsniais, reikalavimų. Priešingai teismo nurodymui duomenų tvarkymo veiklos įrašai pateikti nebuvo. Po to, kai Teisingumo Teismas priims sprendimą, planuojama išklausti atsakovės – duomenis valdančios institucijos – vadovo nuomonę dėl jo atskaitomybės pareigos pagal BDAR 5 straipsnio 2 dalį.
- 8 Tačiau, prieš išklausanč jo nuomonę, reikia išsiaiškinti, ar BDAR numatytų pareigų neatlikimas ir jo sąlygotas neteisėtas duomenų tvarkymas lemia sankcijos taikymą, kaip antai duomenų ištrynimą pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies d punktą arba tvarkymo apribojimą pagal BDAR 18 straipsnio 1 dalies b punktą. Ar tai galioja bent jau tuomet, kai duomenų subjektas, šiuo atveju – pareiškėjas, to reikalauja. Antraip teismas teismo proceso metu būtų priverstas dalyvauti neteisėtame duomenų tvarkyme. Administracinė institucija galėtų nuolat nebaudžiama pažeidinėti BDAR.
- 9 Tokiu atveju imtis veiksmų pagal BDAR 58 straipsnį galėtų tik priežiūros institucija. Tačiau pagal nacionalinę teisę bauda *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* negalima. Pagal BDSG 43 straipsnio 3 dalį, kuri yra grindžiama BDAR 83 straipsnio 7 dalimi, administracinėms ir kitoms valdžios institucijoms baudos neskiriamos. Administracinė institucija neturėtų paskatų elgtis teisėtai. Dėl to nebūtų laikomasi nei Direktyvos 2013/32, nei BDAR reikalavimų.
- 10 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad tvarkymo momentu – bet ne anksčiau – turi būti pateiktas išsamus „pranešimas“ (dabar – duomenų tvarkymo veiklos įrašai) (bylos C-92/09 ir C-93/09, 2011 m. lapkričio 9 d. sprendimas, ECLI:EU:C:2010:662, 95 ir paskesni punktai). Nagrinėjamoje byloje pareiškėjo asmens duomenis atsakovė tvarko jau nuo to momento, kada jis pateikė prieglobsčio prašymą (2019 m. gegužės 7 d.). Tai reiškia, kad bent jau pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tuo momentu turėjo būti pateikti išsamūs duomenų tvarkymo MARIS byloje (taigi, ir pareiškėjo prieglobsčio byloje) veiklos įrašai. Šiuo atveju taip nėra.
- 11 Kas turėtų būti taikoma nagrinėjamu atveju, Teisingumo Teismas iki šiol nėra nusprendęs nei pagal Direktyvą 95/46, nei pagal BDAR. Jeigu būtų remiamasi tuo, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, siekdamas įrodyti, jog laikosi šio reglamento, turėtų tvarkyti tvarkymo veiklos, už kurią yra atsakingas, įrašus (BDAR 82 konstatuojamoji dalis), kyla klausimas, kokios yra pasekmės tuo

atveju, kai duomenis valdanti institucija to nedaro. Mat tokiu atveju atskaitomybės pareiga pagal BDAR 5 straipsnį negali būti įvykdyta.

- 12 BDAR 83 straipsnio 5 dalies a punkte nustatyta, kad už BDAR 5 straipsnyje numatytos atskaitomybės pareigos pažeidimą gali būti skirtos baudos iki 20 000 000 EUR. Bet, kaip jau minėta, pagal BSDG 43 straipsnio 3 dalį federalinėms institucijoms tai netaikoma. Tiesa, BDAR 17 straipsnio 1 dalies d punkte nustatyta, kad neteisėtai tvarkyti asmens duomenys turi būti ištrinti bent jau tuomet, kai duomenų subjektas to reikalauja.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo įsitikinimu, nesami arba neišsamūs duomenų tvarkymo veiklos įrašai, atsižvelgiant bent jau į BDAR 5 straipsnį, reiškia, kad duomenų tvarkymas „formaliai“ yra neteisėtas. Todėl kyla klausimas, ar tokiu atveju už BDAR 5 straipsnyje, siejamame su BDAR 30 straipsniu, nustatytos pareigos neįvykdymą kaip sankcija turi būti nurodyta duomenis ištrinti ar bent jau apriboti jų tvarkymą. Antraip, nesant galimos sankcijos, BDAR būtų neįmanoma veiksmingai įgyvendinti.
- 14 Pavyzdžiui, kiek žinoma, Prancūzijos Respublika galiojant Direktyvos 95/46 18 ir paskesniams straipsniams nacionalinėje teisėje buvo nustačiusi, kad teismo procesų metu pagal įstatymą griežtai draudžiama naudoti tuos asmens duomenis, kurie nebuvo užregistruoti duomenis valdančios institucijos pranešimu priežiūros institucijai (CNIL), nes naudoti duomenis be dokumentacijos buvo neteisėta. Tokiu būdu sankcija buvo bent jau tai, kad teismas neturėjo teisės tvarkyti ir naudoti duomenis. Galiojant BDAR, Portugalijoje ir kitose valstybėse narėse yra nustatyta, kad draudžiama naudoti duomenis, jeigu nėra jų tvarkymo veiklos įrašų. Tokio mechanizmo Vokietijos Federacinėje Respublikoje nebuvo nei į nacionalinę teisę perkėlus Direktyvą 95/46, nei galiojant BDAR. Veikiau buvo sudarytas pagrindas „toleruoti“ pranešimų nebuvimą.
- 15 Elektroninis bylos bei atsakovės procesinių dokumentų pateikimas taip pat yra duomenų tvarkymas, kaip jis suprantamas pagal BDAR 4 straipsnio 2 punktą, kurio metu privaloma laikytis duomenų tvarkymo principų pagal BDAR 5 straipsnį. Todėl ir šiuo atžvilgiu kyla abejonių, ar duomenų tvarkymas atitinkamu būdu pateikiant vadinamąją elektroninę federalinės tarnybos bylą ir atsakovės procesinius dokumentus formaliai vyko teisėtai. Ir šiuo atveju nėra duomenų tvarkymo veiklos įrašų ir bendros atsakomybės taisyklių. Egzistuoja 2017 m. lapkričio 24 d. *Verordnung über die technischen Rahmenbedingungen des elektronischen Rechtsverkehrs und über das besondere elektronische Behördenpostfach* (Nutarimas dėl e. teisingumo sistemos ir įstaigų funkcinių elektroninių pašto dėžučių bendrųjų techninių sąlygų, *BGBl. I*, p. 3803, su pakeitimais, padarytais 2021 m. spalio 5 d. įstatymu (*BGBl. I*, p. 4607)). Jis reglamentuoja elektroninių dokumentų pateikimą federalinių žemių ir federacijos teismams. Aukščiausios federacijos arba federalinių žemių vyriausybės institucijos savo kompetencijos srityje viešosiose institucijose gali patikrinti institucijų arba viešosios teisės reglamentuojamų juridinių asmenų tapatybę tam, kad leistų jiems naudotis specialiąja institucijų pašto dėžute (vadinamoji *BeBPO*). Aukščiausios

federacijos institucijos arba kai kurios federalinių žemių vyriausybės taip pat gali skirti vieną viešąją instituciją bendrai atsakinga už jų sritis. Kuri institucija tai yra faktiškai, reglamentuota nebuvo. Galiausiai už to, ko gero, slypi vadinamoji federacijos ir federalinių žemių teisingumo ministerijų darbo grupė (*Bund-Länder-Kommission für Informationstechnik in der Justiz [BLK] Arbeitsgruppe IT-Standards in der Justiz* (Federacijos ir federalinių žemių informacinių technologijų teisingumo srityje komisijos IT standartų teisingumo srityje darbo grupė)). Nežinoma ir nėra dokumentuota, kokia institucija ar institucijos yra atsakingos už EGVP, *BeBPo* ar netgi serverių struktūros duomenų tvarkymo veiklų įrašus.

- 16 Nėra ir atitinkamų pagal BDAR 26 straipsnį reikalaujamų įstatyminių ar kitokių rašytinių taisyklių teismams ir administracinėms institucijoms, kurios reglamentuotų jų atsakomybę. Net federalinėse žemėse, kurios pagal savo teisės aktus pasirinko bendros procedūros modelį, trūksta atitinkamo duomenų apsaugos teisę atitinkančio įgyvendinimo. Hesene netgi nutarime nustatyta, kad elektroninė pašto dėžutė laikoma išimtinai teisminių institucijų „kompiuterių centro“ serveriuose, taigi, *Hessische Zentrale für Datenverarbeitung* (Heseno duomenų tvarkymo centras, toliau – HZD). HZD nėra teisingumo sistemos dalis ir bet kuriuo atveju kaip tarpininkas yra duomenų tvarkytojas pagal BDAR 28 straipsnį.
- 17 Žinoma tik tai, kad Šiaurės Reine-Vestfalijoje už centrinio federalinių žemių registru serverio S.A.F.E. administravimą ir valdymą, kaip tarpininkė, faktiškai atsakinga *Landesamt für Datensicherheit* (Federalinės žemės duomenų saugumo tarnyba). SAFE identifikacinis kodas tariamai yra nekeičiamas ir suteikiamas tik vieną kartą (žr. SAFE – http://www.egvp.de/Drittprodukte/SAFE_Abbildungsvorschrift_SAFE_ID_Stand_Dez_2014.pdf). Be to, pašto dėžutės EGVP gauna atskirą identifikacinį numerį (vadinamąjį *Govello* identifikacinį kodą). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo žiniomis, šie identifikaciniai kodai įregistruoti įrašų registre, kurį tvarko Šiaurės Reinas-Vestfalija (IT-NRW). Kas iš tiesų yra atsakingas už *Govello* identifikacinių kodų suteikimą federacijos ir federalinių žemių grupėje, reglamentuota nėra.
- 18 Kokių duomenų apsaugos teisės teisiniu pagrindu yra grindžiama EGVP, nežinoma. Gavusi paklausimą dėl susitarimo pagal BDAR 26 straipsnį, atsakovė atsisakė pateikti paaiškinimus ir patį susitarimą. Kyla abejonių, ar, nesant atsakomybės nustatymo pagal BDAR 26 straipsnį, duomenys per vadinamąją elektroninę institucijų pašto dėžutę gali būti teikiami teisėtai. Tai pasakytina ir kalbant apie duomenų saugumą, nes tokiu būdu siunčiami dokumentai nėra šifruojami.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, neturi reikšmės, ar pagal dabartinę pozityviąją teisę specialiai elektroninei advokatų dėžutei turi būti taikomas ištinis šifravimas. Bent jau Hesene, tarpininkui, HZD ir atitinkamam teismui – taigi, ir *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) – keičiantis žinutėmis, jos nėra šifruojamos.

- 20 Tačiau šioje byloje tai neturi reikšmės, nes procedūra atitinka elektroninio susirašinėjimo procedūrą. Dėl internetinės *Gmail* paslaugos Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tai nėra ryšių paslauga, nes nėra suteikiama interneto prieiga, kurios visos ar tam tikros jos dalies nesudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais ir kuri todėl nėra „elektroninių ryšių paslauga“ (2019 m. birželio 13 d. sprendimas byloje C-193/18, ECLI:EU:C:2019:498). Taigi EGVP nėra paslauga, kuriai taikoma Direktyva 2002/58/EB (BDAR 2 straipsnio 4 dalis). Taigi galioja BDAR, o tai reiškia, kad EGVP ir susijusios procedūros turi būti fiksuojamos duomenų tvarkymo veiklos įrašuose ir dėl kiekvienos atsakomybės turi būti susitarta pagal BDAR 26 straipsnį atsižvelgiant į tai, kad tai yra procedūra su keliais duomenų valdytojais. Nagrinėjamu atveju viso to nebuvo padaryta. Todėl kyla abejonių, ar duomenys tvarkomi teisėtai.
- 21 EGVP yra teisminių institucijų administracijų, priskirtinų antrajai – vykdomajai – valdžiai, ir atsakovės, kuri taip pat yra vykdomosios valdžios dalis, procedūra. Tai, teismo įsitikinimu, reiškia, kad atsakovė privalo pasirūpinti, jog elektroninė procesinių dokumentų ir bylų duomenų pateikimo procedūra atitiktų BDAR.
- 22 Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui dėl teisminių funkcijų kyla klausimas, kaip elgtis su per EGVP sistemą per vadinamąją institucijų pašto dėžutę pateiktais duomenimis, jeigu EGVP procedūra ir susijęs duomenų tvarkymas neatitinka BDAR.
- 23 Vykdydamas teismines funkcijas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas privalo vadovautis BDAR ir jo laikytis.
- 24 Jis neturi įtakos teisminių institucijų administracijos duomenų tvarkymo teisėtumui, nes tai nepatenka į „teismines funkcijas“ ir yra antrosios – vykdomosios – valdžios uždavinys. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas privalo vadovautis Europos teise ir jos laikytis. Jeigu bylos dalyviai ją pažeidžia, duomenų teismo procese greičiausiai negalima naudoti, nes antraip teismas dalyvautų neteisėtame duomenų tvarkyme. Nagrinėjamu atveju problemą pagilino ir tai, kad atsakovė, kaip matyti iš ligšiolinio susirašinėjimo, ko gero, (sąmoningai) pažeidžia Europos teisės reikalavimus.
- 25 Tai nėra ir tas atvejis, kuris pateisintų duomenų naudojimą teisme remiantis BDAR 17 straipsnio 3 dalies e punktu siekiant pareikšti, vykdyti ar ginti teisinius atsakovės reikalavimus. Atsakovės duomenys yra reikalingi siekiant laikytis Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri taikoma duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės, kuria reikalaujama tvarkyti duomenis, arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui, arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas (BDAR 17 straipsnio 3 dalies b punktas). Tačiau tai reikštų, kad duomenų apsaugos teisės aktus pažeidžiantys veiksmai būtų ilgam laikui įteisinti.

- 26 Taigi pateikti klausimai ypač reikšmingi tiek, kiek jie susiję su BDAR įgyvendinimu teismo procese. Būtų prieštaraujama BDAR 1 straipsnio 2 dalyje nustatytam tikslui – saugoti fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į asmens duomenų apsaugą.
- 27 Šiuo atžvilgiu, bent jau tuomet, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, reikėtų duomenų subjekto – šioje byloje – pareiškėjo – nurodymo arba geriau aiškaus sutikimo, kad jo duomenys gali būti naudojami teismo procese nepaisant formaliai neteisėto jų tvarkymo.
- 28 Tačiau tai reikštų, kad atsisakymo atveju atsakovės vadinamosios elektroninės MARIS bylos forma tvarkomų duomenų teismas tvarkyti (naudoti) negalėtų. Tai savo ruožtu reikštų, kad tol, kol nebus įvykdytos dokumentavimo pareigos, nebus pagrindo sprendimui priimti. Atsakovės pirminis sprendimas turėtų būti kaskart panaikintas. Tol, kol nebūtų įvykdytos dokumentavimo pareigos, būtų neįmanoma priimti sprendimo dėl prašomo prieglobsčio statuso suteikimo.